

În prag de Centenar, ne mândrim cu obiceiurile și tradițiile noastre

**Autor: prof. înv. primar Moisi Mirela
Liceul Tehnologic „Petri Mor” Nușfalău**

Motto:

„A ne apropia cu pasiune și dragoste de cultura și civilizația tradițională înseamnă a ne pune în relație directă cu rădăcinile noastre, a ne cunoaște mai profund pe noi înșine.”

Din păcate, toate semnele arată că satul românesc e pe cale de dispariție, cel puțin în forma în care s-a consacrat și în care a fost cunoscut de toată lumea până de curând. A dispărut portul, dispar tradițiile, s-au năruit casele cele vechi, se răresc animalele din curți și dispar și țărani. Mai rămân doar locurile dacă nu sunt și ele prinse în reorganizări administrative, comasări...dar rămân locuri cu altă față: cu Internet, canale TV, gadgeturi de ultimă oră, handbook-uri, cu străzi asfaltate, cu fabrici și cu toată modernitatea pe care o găsești și la oraș. Am putea spune că este un sat în satul global.

Cu drag ne aducem aminte de ceea ce spuneau Liviu Rebreanu sau Lucian Blaga, acum mai bine de 80 de ani, despre satul românesc. Este limpede că acele vremuri nu se mai întorc, dar nici nu se poate spune că nimic din ceea ce a fost în trecut nu mai poate fi recuperat sau cultivat astăzi. Satul nostru românesc a teaurizat o mulțime de valori spirituale, morale și culturale care trebuie aduse din nou în actualitate, fără a cădea însă într-o nostalgie a repetiției trecutului.

Alberto Lleras Camargo afirma că **“Un popor fără tradiții este un popor fără viitor”**, așa că noi românii de azi și mai cu seamă noi, dascălii avem marea sarcină de a desrădăcina tradițiile poporului nostrum, de a le face cunoscute, atât cât se poate, și de a le transmite tinerei generații. Pornind de la citatele menționate mai sus am hotărât să fac ceva pentru **„tinerii de azi...adulții de mâine ai țării”** și ai comunității în care trăim. La nivel de comunitate, în parteneriat cu Centrul de Informare Turistică am inițiat formarea cercului de dans numit **„Micii dansatori populari”**. Prin această proiect mi-am propus să sădesc în sufletele micilor copii, dragostea pentru cunoașterea și păstrarea tradițiilor și obiceiurilor românești, să conștientizeze valoarea creațiilor populare transmise din generație în generație.

Spre surprinderea mea, participă cu regularitate mulți copii la acest cerc de dans, dovadă că sunt dornici să știe cât mai multe despre strămoșii noștri, obiceiuri, port, dans...toate aceste tradiții transmit valori și crează o punte de legătură între generații, între trecutul și viitorul nostru ca popor.

Revenind la punctul de plecare, am inițiat acest proiect plecând de la premisa: **„Dacă nu ne cunoaștem istoria locală, nu știm cine suntem!”** Cu toții știm că folclorul este din ce în ce mai puțin prezent în viața școlărilor mici, ajungându-se chiar la necunoașterea tradițiilor și obiceiurilor specifice zonei din care provin. Astăzi chiar și cei mai mari dintre noi nu-și mai amintesc de portul tradițional românesc, de danul popular sau de cântecele populare românești.

Inevitabil apare și întrebarea: **Ce vom lăsa moștenire generațiilor viitoare de copii?...** știut fiind faptul că într-o epocă a tehnologizării atât copiii cât și noi adulții nu mai avem răbdare să apreciem valori tradiționale pe care ni le-au lăsat cei de dinaintea noastră.

Sper ca acest proiect să contribuie la cunoașterea de către elevi a folclorului din zona noastră, în special a dansului popular, iar aceștia, la rândul lor, să sensibilizeze părinții și comunitatea locală privind păstrarea și transmiterea pe mai departe a culturii populare.

Prin implementarea proiectului educațional „*Să ne iubim obiceiurile- Micii dansatori*”, elevii vor înțelege legătura dintre folclor și viața cotidiană, trezindu-le interesul față de tradițiile și obiceiurile specifice zonei, deci, le putem trezi dorința de a cunoaște și respecta valorile care ne definesc ca individ, ca etnie, ca națiune.

Am încrederea că voi reuși să insuflu copiilor dragostea și prețuirea tradițiilor românești zonale în principal și în special dragostea pentru dansul popular românesc de pe Valea Barcăului.

Să încercăm să reînviem tradiția să promovăm obiceiurile și cântul popular în sufletul generațiilor tinere. Autenticitatea, concepția despre lume și viață, întreaga spiritualitate a unui neam se reflectă în folclorul său.

Acum, în prag de Centenar, am marea îndatorire să marchez acest moment solemn pentru noi, românii, cum altfel decât printr-un „danț”- cum spuneau bunicii noștri, prezentat de „micii dansatori”.

Bibliografie:

- Septimiu Avram, „Satul românesc își caută viața de după moarte”, decembrie 2013
- www.didactic.ro

Frânturi din cadrul activităților cercului „Micii dansatori”

